

ปรัชญาอัตถิภาวนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ ในภาพยนตร์ฮอลลีวูด

Jean-Paul Sartre's Existentialism in Hollywood Movies

สรวิศ ทิพย์มาบุตร. วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ฉลองรัฐ เฉลิมมาลัยชลมารค. วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

Sorawit Tipmabut. College of Communication Arts. Rangsit University.

Chalongrat Chermachonlamark. College of Communication Arts. Rangsit University.

Email : point220438@gmail.com , chch_ch@hotmail.com

Received: 16 February 2022 ; Revised: 21 February 2022 ; Accepted: 22 March 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ปรัชญาอัตถิภาวนิยมในภาพยนตร์ฮอลลีวูด” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษารูปแบบกลวิธีการนำเสนอผ่านการเล่าเรื่อง และการนำเสนอแนวคิดทางปรัชญา ในภาพยนตร์ฮอลลีวูดปี โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผ่านการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) โดยใช้แนวคิดสำคัญในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย แนวคิดการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Film Narration) และแนวคิดอัตถิภาวนิยมในทัศนะของ ฌอง ปอล ซาร์ตร์ สำหรับภาพยนตร์ที่นำมาวิจัยประกอบด้วย ภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่ออกฉายในช่วงปี ค.ศ.2000 - 2020 จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ Million Dollar Baby (2004) , Into the Wild (2007) , An Education (2009) , Inside Llewyn Davis (2013) and Lady Bird (2017)

ผลของการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์ฮอลลีวูดมักมีการใช้รูปการนำเสนอหรือการเล่าเรื่อง ดังนี้ 1)โครงเรื่อง (Plot) พบว่าภาพยนตร์ส่วนมากมักมีการเปิดเรื่อง (Exposition) โดยนำเสนอให้ผู้ชมได้เห็นถึงความเป็นตัวละครและบริบทต่าง ๆ ที่รองรับตัวละครอยู่อันนำมาสู่ความขัดแย้งที่ตัวละครจะต้องทำการตัดสินใจ การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือการนำเสนอให้เห็นการเลือกตัดสินใจของตัวละครตามสำนึกหรือความต้องการ ภาวะวิกฤติ (Climax) คือช่วงที่ตัวละครหลักในภาพยนตร์มักพบกับความผิดหวังจากสิ่งที่ตั้งใจ นำไปสู่ภาวะจมดิ่งกับความทุกข์ ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือช่วงที่ตัวละครหลักทำการเปลี่ยนแปลงตัวเองอีกครั้ง ส่วนตอนจบ (Ending) มักมีลักษณะปลายเปิดให้ผู้ชมนำไปวิพากษ์ต่อไป

2) แก่นแนวคิด (Theme) พบว่ามักนำเสนอแก่นความคิดเชิงปรัชญาอัตถิภาวนิยม 3) ตัวละคร (Character) พบว่าตัวละครหลักในภาพยนตร์มักเป็นตัวละครในรูปแบบตัวละครหลายมิติ และมักอยู่ในวัยเปลี่ยนแปลงผ่านของชีวิต 4) ความขัดแย้ง (Conflict) พบว่าภาพยนตร์ส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในตัวละคร 5) ฉาก (Setting) พบว่ามักให้ความสำคัญกับฉากความเป็นอยู่ของตัวละครและบริบทที่ขัดแย้งกับความเป็นตัวละคร 6) มุมมองการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Point of View) พบว่ามักนำเสนอเรื่องราวของตัวละครจากสายตาของบุคคลที่ 1 7) สัญลักษณ์ (Symbol) มักมีการนำเสนอผ่านทั้งสัญลักษณ์ทางภาพและเสียง

สำหรับการศึกษา แนวคิดอัตถิภาวนิยมในภาพยนตร์ฮอลลีวูดพบว่า ปรัชญาอัตถิภาวนิยมที่ถูกนำเสนอมากที่สุดประกอบด้วยประเด็นดังนี้ 1) แนวคิดความเป็นมนุษย์กับเสรีภาพ (Human and Freedom) ดังปรากฏในกลุ่มภาพยนตร์ทุกเรื่องที่ทำการวิจัย 2) แนวคิดธรรมชาติของสำนึกและความไร้ตัวตน (Consciousness And Non - being) ดังปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง Million Dollar Baby, An Education Inside, Llewyn Davis, และ Lady Bird 3) แนวคิดสัจเพื่อตนเอง (Being-for-itself) ดังปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง 4) แนวคิดพระเจ้ามิได้ดำรงอยู่จริง (ภาษาอังกฤษ) ดังปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง Into the Wild, Lady Bird

คำสำคัญ : ภาพยนตร์ การเล่าเรื่อง ปรัชญาอัตถิภาวนิยม

Abstract

The objectives of "Jean-Paul Sartre's Existentialism in Hollywood Movies" was to study the strategic model of narrative and philosophical concepts in Hollywood movies. This research was Qualitative Research analyzed by Textual Analysis. Major concepts in the study were Film Narration and Existentialism. The researched movies were five Hollywood movies 2000 - 2020: Million Dollar Baby (2004), Into the Wild (2007), An Education (2009), Inside Llewyn Davis (2013) and Lady Bird (2017)

The findings revealed that Hollywood movies often used narration or storytelling methods as follows: 1) According to the plot, most movies use expositions to expose the audience to the character and the situation in which they are supported, which leads to conflicts in which the characters must make decisions. The character's decision-making is represented by rising action, which is dependent on their perceptions or ambitions. The climax occurs when the main character is disappointed by his or her objectives, resulting in drowning and suffering. Falling Action is when the main character changes itself again. Endings are frequently left open-ended so that viewers can continue to criticize further. 2) According to the theme, it often presents an existential concept. 3) According to the character, the main characters are multidimensional with life transitions. 4) According to the conflict, the majority of movies tend to be focused on the conflict that occur between the characters. 5) According to the setting, the importance of the characters' living scenes and the context that conflicts with the character is focused. 6) According to the point of view, it often presents the character from the eyes of the first-person perspective. 7) According to the symbol, it is presented through both visual and audio symbols.

In conclusion, the most existentialism in Hollywood Movies composed of these factors: 1) Human and Freedom as represented via all researched movies. 2) Consciousness And Non – being as represented via Million Dollar Baby, An Education Inside, Llewyn Davis, and Lady Bird 3) Being-for-itself as represented via Into the Wild, An Education, Inside Llewyn Davis, Lady Bird 4) God is dead as represented via Million Dollar Baby and Lady bird.

Keywords: Movie Narration Existentialism

บทนำ

แนวคิดอัตถิภาวนิยม ที่ชาร์ตว์นำเสนอ ถือเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญ ตั้งคำถามต่อการดำรงชีวิต และการมีชีวิตอยู่ของปัจเจกชนทุกคน ซึ่งสอดคล้องกระแสการเปลี่ยนแปลงทางโลกทัศน์ของยุคสมัยใหม่ ที่มนุษย์กำลังหันมาให้ความสำคัญของตนเองและผู้อื่น และเชื่อในความเป็นมนุษย์มากกว่าสิ่งที่มนุษย์มองไม่เห็น และกระแสของความคิดโลกที่กำลังตื่นตัวกับสิทธิ และเสรีภาพของมนุษย์ ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดที่ชาร์ตว์พยายามมุ่งเน้นในการอธิบายผ่านความเป็นอัตถิภาวนิยม ทำให้งานเขียนและแนวคิดของชาร์ตว์ได้รับความนิยมและส่งอิทธิพลต่อความคิดของคนในทุกวงการไม่ว่าจะเป็นแนวคิดทางการเมืองที่ให้ความสำคัญกับสิทธิและเสรีภาพของมนุษย์ หรือแนวคิดทางการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนา มนุษย์ตามความต้องการและความเป็นมนุษย์เอง และโดยเฉพาะวงการศิลปะมีการประยุกต์แนวคิดอัตถิภาวนิยมของชาร์ตว์มาเชื่อมโยงกับงานศิลปะหลากหลายแขนง ไม่ว่าจะเป็นงานจิตรกรรม งานเขียน ดนตรี ละครเวที รวมถึงศิลปะในยุคสมัยใหม่ที่รวบรวมศาสตร์ของศิลปะต่าง ๆ มารวมกันอย่างภาพยนตร์ด้วยเช่นกัน

ภาพยนตร์(Film) คือ สื่อชนิดหนึ่งี่สร้างขึ้นมามีออบความบันเทิงให้แก่ผู้ชมเป็นหลัก โดยได้ผสมองค์ประกอบทาง ศิลปะที่มีอยู่แล้วในสังคมจากศิลปะแขนงอื่น ๆ มารวมกัน เช่น วิธีการเล่าเรื่องแบบนวนิยาย การแสดงละครเวที เพลง และดนตรีจากเพลงพื้นบ้าน เป็นต้น ทำให้ภาพยนตร์ได้รับฉายานามว่าศิลปะแขนงที่เจ็ด ด้วยเหตุนี้ภาพยนตร์จึงกลายมาเป็นสื่อ ศิลปะ และความบันเทิงอีกแขนงหนึ่งี่ได้รับความนิยม และถูกพัฒนาเรื่อย ๆ ถึงปัจจุบัน เพื่อบอกเล่า นำเสนอ และสะท้อนเรื่องราวของมนุษย์ เพราะภาพยนตร์ส่วนใหญ่นั้นเป็นการเล่าเรื่องของคน หรือมนุษย์จึงทำให้ผู้เสพ หรือผู้รับชมได้ทำความเข้าใจ รู้สึก และได้รับสารบางอย่างที่ผู้สร้างสื่อสารออกมาผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ของภาพยนตร์เรื่องนั้น

ภาพยนตร์ฮอลลีวูด (Hollywood) เป็นภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยม และมีอิทธิพลมากที่สุดในโลก เนื่องจากมี ภาพยนตร์ให้เลือกชมหลากหลายประเภท เนื้อหา รูปแบบการนำเสนอของภาพยนตร์สามารถเข้าถึงคนได้ทุกเชื้อชาติ ทุกภาษา ทุก ะดับชั้น และทุกเพศ ทุกวัย ภาพยนตร์ของฮอลลีวูดจึงได้กลายเป็นภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรม และทัศนคติของผู้ชมทั่วโลก ถือเป็นอุตสาหกรรม ภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จทั้งในแง่ของรายได้ โดยมีรางวัลออสการ์ (Oscar) หรืออะแคเดมี่อะวอร์ด ซึ่งเป็นรางวัลที่มอบให้กับความสำเร็จในด้านศิลปะ และด้านเทคนิคในอุตสาหกรรมภาพยนตร์

การเล่าเรื่องของภาพยนตร์(Film Narration) เป็นส่วนสำคัญของภาพยนตร์เปรียบเหมือนเป็นการกำหนดทิศทาง การเคลื่อนไหวของภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ โดยการเล่าเรื่องนั้นแบ่งได้หลายประเภทตามสไตล์ของผู้กำกับ ผู้เขียนหรือผู้สร้างภาพยนตร์ ซึ่งการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Narrative) ประกอบไปด้วย 1. โครงเรื่อง (Plot) 2. แก่นเรื่อง(Theme) 3. ตัวละคร (Character) 4. ความขัดแย้ง (Conflict) 5. ฉาก (Setting) 6. มุมมองการเล่าเรื่อง และ 7. สัญลักษณ์(Symbol) เช่น เครื่องแต่งกาย อาวุธ ยานพาหนะ เป็นต้น

จากคำสำคัญข้างต้นผู้วิจัยมีความต้องการจะศึกษาการเล่าเรื่องและแนวคิดอัตถิภาวะนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ ที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์ฮอลลีวูด ที่ออกฉายระหว่างปี ค.ศ.2000 - 2020 ทั้งหมด 5 เรื่องได้แก่ 1). Million Dollar Baby 2). Into the Wild 3). An Education 4). Inside Llewyn Davis และ 7). Lady Bird เพื่อทำความเข้าใจกลวิธีการนำเสนอผ่านการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ และการนำเสนอแนวคิดทางปรัชญา อัตถิภาวะนิยมของซาร์ตร์ ในภาพยนตร์ฮอลลีวูด เนื่องจากภาพยนตร์ฮอลลีวูดนั้นเป็นภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมในวงกว้าง ส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จในด้านของรายได้และคำวิจารณ์รวมไปถึงกระแสสังคมอีกด้วย นอกจากนี้การวิเคราะห์การเล่าเรื่องและแนวคิดในภาพยนตร์ยังทำให้สามารถเข้าใจกระบวนการ การถ่ายทอดในภาพยนตร์ และการนำเสนอแนวคิดในส่วนต่างๆ ขององค์ประกอบภาพยนตร์ที่ผู้สร้างต้องการจะส่งสารแก่ผู้รับชม ซึ่งผลการศึกษาอาจนำไปเป็นข้อสังเกตในการวิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ รวมถึงการประกอบสร้างบทและภาพยนตร์ต่อไป จึงนำไปสู่การวิจัยเรื่องแนวคิดอัตถิภาวะนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ ในภาพยนตร์ฮอลลีวูดปี ค.ศ.2000 – 2020 โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับปรัชญาอัตถิภาวะนิยม ซึ่งออกฉายระหว่างปีค.ศ. 2000 – 2020
2. เพื่อศึกษาปรัชญาอัตถิภาวะนิยมที่ถูกนำเสนอผ่านภาพยนตร์ฮอลลีวูดซึ่งออกฉายระหว่างปีค.ศ. 2000 - 2020

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ปรัชญาอัตถิภาวะนิยม ในภาพยนตร์ฮอลลีวูดปี ค.ศ.2000 – 2020 “ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ 1. แนวคิดอัตถิภาวะนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ (Jean paul Sartre's Existentialist philosophical) แนวคิดปรัชญาอัตถิภาวะนิยม เป็นแนวที่มีอิทธิพลแพร่กระจายไปยังหลาย ๆ ทฤษฎีไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีทางปรัชญา ทฤษฎีการศึกษา ทางสังคม หรือมานุษยวิทยาอย่างเช่น ภาษา ศิลปะ รวมถึงการสื่อสาร เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญในสาระประเด็นหลักที่เกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ หรือเรื่องราวการมีอยู่ของมนุษย์

ฌอง ปอล ซาร์ตร์ถือเป็นนักเขียนนวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร และปรัชญา ที่เผยแพร่ลัทธิ อัตถิภาวะนิยม นับว่าเป็นนักเขียนที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางทั่วโลกคนหนึ่งในปัจจุบัน โดยงานเขียนของ ซาร์ตร์เริ่มจากการศึกษาให้รู้จักตัวเองเสียก่อน แล้วยอมรับสภาพความเป็นจริงของตนเองแต่ละคน และเขายังเป็นนักคิดที่มีอิทธิพลต่อความคิดของคนรุ่นใหม่ ทำให้มนุษย์แสวงหาความหมายที่แท้จริงของชีวิต

แนวคิดอัตถิภาวะนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ เป็นอัตถิภาวะนิยมระบบเฉพาะ เรียกว่าอัตถิภาวะนิยมแบบศาสนา เพราะไม่เห็นชอบกับศาสนาใด ซาร์ตร์คิดว่าไม่จำเป็นต้องมีศาสนา มนุษย์ก็สามารถแก้ปัญหาในชีวิตของเราได้ร้ายไปกว่านั้นการมีศาสนา อาจจะเป็นการเปิดโอกาสให้คนฉลาดเอาเปรียบคนโง่ และซาร์ตร์ก็ยังไม่เห็นด้วยกับอุดมคติความคิดหลักการหรือลัทธิที่มีความคิดตายตัวเป็นมาตรฐาน เพราะสิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์ไม่มีเสรีภาพที่ตนพึงมีเพราะมนุษย์กับเสรีภาพเป็นของคู่กัน และจะไม่มีใครสามารถแยกมนุษย์ออกจากเสรีภาพได้เลย ตราบเท่าที่มนุษย์ยังเป็นมนุษย์อยู่ คือยังไม่ตาย แม้แต่ผู้ที่ยอมเสียเสรีภาพเองเขาก็ไม่ได้สูญเสียเสรีภาพเลย เพราะการที่เขายอมเสียเสรีภาพนั้นแสดงว่าเขาสามารถเลือกได้ระหว่างการยอมและ ไม่ยอม นั่นคือเสรีภาพในการเลือกด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ ซาร์ตร์จึงเน้นว่า ตราบใดที่มนุษย์ยังเป็นมนุษย์อยู่ มนุษย์จะไม่มีวันสูญเสียเสรีภาพจริง ๆ เลย เพราะการเป็นมนุษย์นั้นจำเป็นต้องมีเสรีภาพ เสรีภาพเป็นแก่นแท้ของความเป็นมนุษย์ หรือเสรีภาพก็คือสัจจะของมนุษย์ แนวปรัชญาของซาร์ตร์มุ่งแสดงอย่างแจ่มชัดก็คือเรื่อง อัตถิภาวะของมนุษย์ หรือการมีอยู่ ความเป็นมนุษย์ ซึ่งสาระของความเป็นมนุษย์ ซึ่งซาร์ตร์ก็ได้ให้คำตอบว่านั่นคือ เสรีภาพ (กิริติ, บุญเจือ 2552)

ในการวิเคราะห์แนวคิดอัตถิภาวนิยมของ ฌอง ปอล ซาร์ตร์ ในภาพยนตร์ฮอลลีวูด ซึ่งประเด็นของปรัชญาอัตถิภาวนิยมของซาร์ตร์ ผู้วิจัยสามารถแยกแยะประเด็นสำคัญได้ดังนี้ 1. พระเจ้ามิได้ดำรงอยู่จริง (แนวคิดอเทวนิยม) ซาร์ตร์ จำกัดพื้นที่ให้กับการพูดถึงมนุษย์เท่านั้น ไม่มีความจริงสูงสุดใดๆ มาเกี่ยวข้อง ซาร์ตร์ไม่เชื่อว่าการพึ่งพาศาสนาหรือความเชื่อใดจะนำพาความสุขที่แท้จริงมาสู่มนุษย์ ข้าแล้วยังเปิดโอกาสให้คนฉลาดเอาเปรียบคนโง่ด้วยการชักจูง ดังนั้น เพื่อเปิดทางให้กับทางเลือกของมนุษย์ ที่ซาร์ตร์เชื่อว่ามนุษย์ต้องมีแนวคิดหรือความเชื่อของตนเอง หรือการเลือก และรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเลือก การจะเข้าใจมนุษย์ต้องกระทำผ่านการศึกษา ภาววิทยาของมนุษย์ และสิ่งต่าง ๆ ที่ร่ายล้อมมนุษย์อยู่ ในส่วนที่เกี่ยวกับมนุษย์ซาร์ตร์เริ่มสำรวจเรื่องธรรมชาติของสำนึก(Consciousness) ของมนุษย์โดยเริ่มต้นจากการสำรวจตนเอง

2. ธรรมชาติของสำนึก และความรู้ตัว ซาร์ตร์อธิบายว่า ตัวตนที่เป็นต้นกำเนิดแห่งการกระทำทั้งหมด อาศัยอยู่ในสำนึกและจิตที่ไม่ดำรงอยู่ ตัวตนเองเหมือนกับสิ่งอื่นที่อยู่ในโลก ไม่แยกออกจากบริบทของสถานการณ์ เช่น เมื่อเราเล่นฟุตบอลตัวตนของเราคือคนเล่นที่คิดจะยิงประตูเพื่อเอาชนะ เมื่อเราอ่านหนังสือตัวตนของเราคือตัวคนที่พยายามจะเข้าใจหนังสือ ในแง่นี้จึงทำให้ตัวตนมิได้ดำรงอยู่เบื้องหลัง การกระทำทั้งหมดเกิดขึ้นจากวัตถุ และบริบทล้อมรอบ ดังนั้นตัวตนที่เป็นเอกเทศจึงไม่มีอยู่ในแนวคิด หรืออัตถิภาวนิยมของซาร์ตร์ ในทำนองเดียวกับมโนทัศน์เรื่องตัวตนที่ไม่ดำรงอยู่ ตัวของสำนึกเอง ก็เป็นเพียงการกระทำเท่านั้น มันไม่มีอะไรข้างใน กล่าวคือสำนึกไม่มีตัวของมันเอง จากคำกล่าวของซาร์ตร์ที่ว่า “การสำนึกคือการสำนึกถึงอะไรบางอย่าง” ดังนั้นสำนึกย่อมต้องดำรงอยู่กับโลกไม่สามารถดำรงอยู่เดี่ยว ๆ ได้ เพราะถ้าหากอยู่เดี่ยวเท่ากับไม่มีอะไรอยู่ทั้งสิ้น ตามการบอกว่า “การสำนึกคือการสำนึกถึงอะไรบางอย่าง” หมายความว่าสำนึกต้องมีการพุ่งไปสู่วัตถุของสำนึก เราเรียกการพุ่งไปนี้ว่า “การพุ่งไปของสำนึก” (Intentionality) สิ่งนี้จะทำหน้าที่ก่อร่างสร้างความหมายให้แก่ สัตต่าง ๆ ในโลก ดังนั้นการสำนึกที่มีต่อวัตถุย่อมเป็นการให้ความหมายของสิ่งที่สำนึกไปด้วยในตัว เช่น หนังสือโดยตัวของมันเองคือ กระดาษหลายแผ่นที่เย็บเข้าด้วยกัน วันที่อ่านวัตถุชิ้นนี้ สำนึกจะกำหนดให้ความหมายว่ามันคือหนังสือ 3. สัต 3 ประเภท ซาร์ตร์ได้แยกภาวะของสิ่งต่าง ๆ บนโลกเป็นสัตสามประเภทได้แก่ 3.1. สัตในตัวเอง (Being-in-itself) หรือการเป็นสิ่งที่มันเป็นด้วยตัวของมันเอง มันไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างอื่นที่ไม่ใช่มันได้อย่างไร ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างใดก็เป็นเช่นนั้น เช่น โต๊ะ ที่ไม่มีวันเปลี่ยนความหมายของมันได้ และสาระของโต๊ะก็มีมาก่อนการดำรงอยู่ของตัวมันเอง ด้วยเหตุนี้ตัวของมันเองจึงไม่สามารถเป็นอย่างอื่นเพราะไม่มีจิตสำนึก 3.2. สัตเพื่อตัวเอง(Being-for-itself) เป็นสิ่งที่พยายามจะนิยามการมีอยู่ที่เป็นมนุษย์ ภายใต้ฐานะเช่นนี้ได้สร้างเงื่อนไขให้ความว่างเปล่าให้ปรากฏขึ้น และสิ่งนี้ปรากฏต่อเราในรูปของอิสรภาพ ดังนั้นอิสรภาพไม่สามารถแยกออกจากความเป็นมนุษย์ได้เลย สัตเพื่อตัวเอง หรือมนุษย์เกิดและมีขึ้นในโลก หลังจากนั้นจึงค่อยนิยามตนเองในภายหลัง ดังนั้นมนุษย์จึงไม่มีธรรมชาติ และด้วยเหตุที่ว่า ไม่มีพระเจ้าที่จะสร้างธรรมชาติให้แก่มนุษย์ เช่น นาย ก ในวันนี้เป็นคนกวาดถนน แต่เขาอยากเป็นนายกรัฐมนตรี นาย ก ตรงนี้ก็จะสัตเพื่อตัวเอง ต้องยอมรับว่าก่อนที่จะเป็นคนกวาดถนน นาย ก ได้ประกอบอาชีพอื่นมาก่อนแล้วจากนั้น ด้วยความสามารถของสำนึก ทำให้เขาตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพที่เขาต้องการ และจากนั้นเขาก็คิดจะเปลี่ยนอาชีพอีกครั้งโดยคิดที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี ทั้งหมดนี้ นาย ก เป็นในสิ่งที่ตนเองไม่เป็น เพราะเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองเป็นไปเรื่อย ๆ ตรงกันข้ามกับสัตในตัวเองอย่าง โต๊ะ ความสามารถของมนุษย์ในการเลือกที่จะเป็นอย่างอื่นที่ไม่ได้ การเลือกเป็นไปไม่ได้เพราะสำนึกของมนุษย์ที่ทำให้ตัวมนุษย์เองว่างเปล่า หรือถอยห่างจากสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ก่อน แล้วจึงทำการเลือกสิ่งที่ไม่ใช่ตนเองในขั้นตอนต่อมา และสิ่งที่ผลักดันทำให้มนุษย์ต้องเกิดการเลือกคือ ความหวนวิตก (Anguish) เพราะมนุษย์ต้องการเป็นในสิ่งที่ตนเองไม่ได้เป็นอยู่เสมอ ความเบื่อหน่ายความปวดร้าวจะทำให้มนุษย์พยายามเป็นในสิ่งที่ตนเองไม่ได้เป็น

และเมื่อมนุษย์มีความรู้สึกเหล่านั้นเกิดขึ้น จะเป็นช่วงเวลาที่มีมนุษย์ปฏิเสธตนเองและนำความว่างเปล่าเข้ามาแทนที่ ทำให้อิสรภาพแบบสมบูรณ์เป็นไปได้ ความหวนวิตกจึงมีความสัมพันธ์ที่แนบแน่นกับความว่างเปล่าและอิสรภาพสมบูรณ์ (Absolute Freedom) ของมนุษย์ตามความเป็นจริง 3.3. การมีอยู่เพื่อผู้อื่น (Being-for-others) สิ่งนี้เป็นสถานการณ์ที่การมีอยู่เพื่อตนเองจำนวนมากกว่าหนึ่งขึ้นไปมาพบกัน การพบกันนี้ทำให้การมีอยู่เพื่อตนเองผู้หนึ่งอยู่ภายใต้ การมอง (The look) การมีอยู่เพื่อตนเองอีกผู้หนึ่ง ดังนั้นภาวะในตัวเองและภาวะเพื่อตัวเองจึงเป็นภาวะเพื่อผู้อื่นและเป็นภาวะในโลกด้วย (Being-in- the-world) แต่ในความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ นั้นตรงจุดนี้แนวคิดของชาร์ตรอกจะค่อนข้างเป็นไปได้ในทางลบอยู่มาก ดังในบทละครเรื่อง ไม่มีทางออก(No Exit) ที่ชาร์ตรอกกล่าวว่า “นรกคือคนอื่น” หมายถึงว่า เพราะการมีคนอื่นอยู่จึงทำให้เราไม่เป็นตัวของตัวเอง และไม่กล้าแสดงอะไรออกมาอย่างตรงไปตรงมาได้ จำต้องแสดง เสแสร้ง มนุษย์จึงมักใส่หน้ากากเข้าหากัน แน่หนอว่าเราไม่สามารถเลือกสถานที่เกิดได้ เราไม่สามารถเลือกหน้าตาของเราได้ แต่เราสามารถให้ค่าสิ่งที่รายล้อมเราได้ การเลือกให้ค่ากับสิ่งที่ติดตัวมาแต่เกิดจึงเป็นข้อยืนยันการมีอิสรภาพของมนุษย์ ดังนั้นในแง่นี้ สิ่งที่รายล้อมเราอยู่ไม่เป็นอุปสรรคแต่อย่างใดต่ออิสรภาพของมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นเงื่อนไขให้อิสรภาพเป็นไปได้ด้วย (ธวัช สาตราวุต, 2554) และประเด็นที่ 4. ความเป็นมนุษย์กับเสรีภาพในทัศนะของฌอง ปอล ซาร์ตร์ ซาตรตรักกล่าวว่า มนุษย์มากำหนดชะตาชีวิตของตนเองขึ้นภายหลังจากการเกิด มนุษย์จึงเป็นผู้กำหนดตัวเอง เมื่อจิตเป็นความว่างเปล่า เราสามารถที่จะปฏิเสธหรือไม่ยอมรับสิ่งต่าง ๆ ในโลกได้และเราสามารถที่จะยอมรับอะไรก็ได้ทั้งนั้น นั่นคือสิ่งที่แน่นอนของมนุษย์ อีกอย่างหนึ่งก็คือเสรีภาพ (freedom) เป็นเสรีภาพที่จะทำอะไร หรือจะเลือกอะไรก็ได้เสรีภาพจึงเป็นลักษณะแท้จริงของความเป็นมนุษย์ เพราะเราสามารถปฏิเสธ หรือยอมรับและเราสามารถเลือกได้ นั่นคือความสามารถในการตัดสินใจเลือก (Choice) จึงเป็น Absolute Freedom เป็นเสรีภาพอย่างแท้จริงของมนุษย์ที่มนุษย์จะเลือกได้ มนุษย์จึงไม่สามารถจะหนีพ้น เสรีภาพของตัวเอง และจำเป็นที่จะต้องยอมรับเสรีภาพนั้น ชาร์ตรักจึงกล่าวว่า มนุษย์ถูกสาปให้มีเสรีภาพ (Man is condemned to be free) มนุษย์จึงไม่สามารถที่จะปฏิเสธเสรีภาพได้ 4.1. มนุษย์จอมปลอม (Inauthenticity) วิธีการที่ดีที่สุดในการเริ่มต้นอธิบายพัฒนาการต่อมมองของชาร์ตรักเกี่ยวกับการเป็นมนุษย์ที่แท้จริงก็คือการพิจารณาถึงคำอธิบายของชาร์ตรักเกี่ยวกับการเป็นมนุษย์แบบจอมปลอม ซึ่งการหลอกตัวเอง (Bad Faith) ในความหมายของชาร์ตรักนั่นก็คือ การเป็นมนุษย์แบบจอมปลอม มีรูปแบบดังนี้ 1) การเล่นไปตามบทบาท (The Role-Playing) คือรูปแบบที่ใช้หลีกเลี่ยงความรับผิดชอบต่อการเลือกของตนเองในสถานการณ์ที่กำลังเผชิญหน้าอยู่โดยโยนความรับผิดชอบทั้งหมดไปให้บทบาท 2) การเลือกที่จะไม่เลือก (A Choice not to Choose) คือการใช้เสรีภาพในทางลดทอนของมนุษย์เป็นการหลอกตัวเองโดยทำตัวเองให้เหมือนวัตถุสิ่งของที่ไม่สามารถเลือกกระทำ ได้ทั้ง ๆ ที่จริงแล้วสามารถเลือกกระทำได้ 3) การไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเอง (Insincerity) คือ การแสดงออกมาในลักษณะต้องการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อการกระทำ ที่ได้เคยเกิดขึ้นแล้วในอดีตของตนเอง โดยการอ้างว่าการกระทำต่าง ๆ มันก็เป็นเพียงอดีตที่เคยเกิดขึ้นและได้สิ้นสุดลงแล้ว และ 4) ผู้เปี่ยมด้วยความจริงใจ (Champion of Sincerity) การพยายามพูดถึงความรับผิดชอบสำหรับอะไรที่บุคคลเหล่านั้นเป็น โดยการประกาศว่า “ฉันเป็นอะไรที่ฉันเป็น” (I am what I am) ซึ่งหมายถึงมันช่วยไม่ได้ ที่ฉันเป็นอะไรที่ฉันเป็น มันเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้เพราะฉันเป็นของฉัน (วิทยา เศรษฐวงศ์, 2536) 4.2. มนุษย์ที่แท้จริง (Authenticity) ในความเป็นจริงแล้วการที่สิ่งแวดล้อมมีอำนาจเช่นนี้ได้ก็เพราะเราเลือกให้เป็นเช่นนั้น มันมีสภาพกลาง ๆ สิ่งที่กำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งในสิ่งที่ไม่ได้เลือกของเสรีภาพ ซึ่งตามทัศนะของชาร์ตรักนั้น สิ่งที่กำหนดให้ประกอบไปด้วยสถานการณ์ 5 อย่าง ดังนี้ 1) สถานที่ (Place) 2) อดีต (Past) 3) สิ่ง

แวดล้อม (Environment) 4) คนใกล้ชิด (Fellowman) 5) ความตาย (Death) คือ เรื่องของแต่ละบุคคล ที่จะต้องเผชิญด้วยตนเองความตายเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ แต่ชาร์ตว์ไม่ได้ต้องการให้ความตายมีอำนาจเหนือชีวิต ความตายมีลักษณะเหมือนอดีต (Yutasin Aramsri, 2016) 4.3. เสรีภาพและความรับผิดชอบในความหมายของฌอง ปอล ชาร์ตว์ ชาร์ตว์ชี้ให้เห็นว่าเสรีภาพ และความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่ต้องไปด้วยกัน การแสดงออกของเสรีภาพที่ไม่มีความรับผิดชอบอยู่ด้วยเป็นสิ่งไม่มีค่า ไร้ความหมาย ความรับผิดชอบที่เป็นเสมือนคุณสมบัติของความเป็นมนุษย์ ความรับผิดชอบเป็นความคิดและสิ่งสำคัญ ที่ทำให้เสรีภาพของมนุษย์มีค่ามากขึ้น การมีความรับผิดชอบต่อการใช้เสรีภาพ คือสิ่งที่มนุษย์ทุกคนพึงมี เพราะนั่นหมายความว่าเราย่อมไม่ยอมให้ผู้อื่นมาละเมิดเสรีภาพของเราเช่นกัน การที่เรารับผิดชอบต่อตนเองได้จะเป็นพื้นฐานสำคัญของการที่เราจะไม่ไปละเมิดเสรีภาพของผู้อื่น และรู้จักรับผิดชอบต่อผู้อื่นถ้าเราไปละเมิดเสรีภาพของใคร แต่สิ่งที่ดูเหมือนว่ามนุษย์ไม่สามารถเลือกได้ เหมือนดังที่คนส่วนใหญ่อ้างว่า เราจะสามารถรับผิดชอบต่อตนเองได้อย่างไร ในเมื่อเราเลือกเกิดไม่ได้ ซึ่งเรื่องชาร์ตว์เองก็ไม่ได้ปฏิเสธว่าเราไม่สามารถเลือกเกิดได้ถึงแม้เราจะอยากปฏิเสธการเกิดของเราเองก็ตาม แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง ความคิดที่ว่าเราควรรับผิดชอบต่อการกระทำที่เราเลือกได้เองอย่างอิสระเพียงอย่างเดียว เป็นความคิดที่พยายามหลีกเลี่ยงการมีความรับผิดชอบ ในทางกลับกัน ถ้าเราคิดว่าการเกิดคือความรับผิดชอบของเรา เพราะเราเกิดมาว่างเปล่า และเป็นตัวของเราเองที่ให้ความหมายแก่ชีวิต นั่นคือชีวิตที่เราสามารถเลือกเองได้เป็นต้น มนุษย์ทุกคนมีเสรีภาพที่จะเลือกทัศนคติต่อการเกิดของตนเองได้เสมอ และจะใช้เสรีภาพนั้น ให้ไปในแนวทางที่ถูกและเป็นประโยชน์มากที่สุด ชีวิตจะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเลือกของเราเองทั้งนั้น (ชมขวัญ มาปาเดิต, 2561) “เสรีภาพแยกไม่ออกจากความรับผิดชอบทั้งสองอย่างนี้ต้องดำเนินไปด้วยกันเสมอและถือเป็นหลักสำคัญในปรัชญาของชาร์ตว์ กระแสสังคมทำให้คนจำนวนมากยอมละทิ้งเสรีภาพที่ตนเองมีอยู่และล่องลอยไปตามกระแสแห่งเวลาที่ไม่ได้สร้างประโยชน์อะไรให้กับมนุษย์ มนุษย์ควรใช้เสรีภาพในทางสร้างสรรค์ไม่ใช่ทำลาย เพราะเสรีภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่แยกมนุษย์ออกจากธรรมชาติ ทำให้มีความคิด และเลือกที่จะกระทำได้ การปฏิเสธเสรีภาพและความรับผิดชอบ ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิด เพราะท้ายที่สุดแล้ว การใช้เสรีภาพในทางทำลายจะไม่นำมาซึ่งความดีและความสุขในชีวิตของมนุษย์ได้เลย” (Jean-Paul Sartre, 1997 : 433 - 600)

2. ทฤษฎีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Film Narration) เรื่องเล่าคือ การสื่อสารที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่ออธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งเรื่องจริง ข้อเท็จจริง หรือเรื่องแต่งเพื่อความบันเทิง เรื่องเล่าคือชุดของเรื่องราวที่สัมพันธ์กันทางเหตุผล อันเกิดที่สถานที่ และเวลาหนึ่งเพื่ออธิบายว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ผ่านกระบวนการเล่าเรื่อง (Narrative)

Robert E. Peason (อ้างถึงใน อัญชลี ชัยวรพร 2556 : 229) กล่าวว่าเรื่องเล่าในภาพยนตร์มีโครงสร้างที่เน้นเนื้อเรื่อง เหตุการณ์ไม่พลิกพล่งเน้นการพัฒนาอารมณ์ หรือเป็นโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบหนึ่งเป็นลักษณะของภาพยนตร์กระแสหลักจะเน้นการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ในความหมายนี้ก็รูปแบบหนึ่งของภาพยนตร์ โดยภาษาอังกฤษใช้คำว่า Narrative Film

ในการวิเคราะห์ทฤษฎีนำเสนอแนวคิดผ่านทฤษฎีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Film Narration) ซึ่งวิเคราะห์ผ่านองค์ประกอบของการเล่าเรื่องดังนี้ 1. วิเคราะห์โครงเรื่อง (Plot) โดยอาศัยทฤษฎีที่ว่าด้วยโครงเรื่องในภาพยนตร์ของกูดอฟ เฟรย์ทาก (Gusdaf Freytag) ได้เสนอการวิเคราะห์การเล่าเรื่องสำหรับบันเทิงคดี (Fiction) ไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) การเริ่มเรื่อง 2) การพัฒนาเหตุการณ์ 3) ภาวะวิกฤต 4) ภาวะคลี่คลาย 5) การยุติเรื่องราว (ปิยวรรณ จิตสำราญ, 2554)

การวิเคราะห์แก่นเรื่อง (Theme) คือการวิเคราะห์แก่นความคิดหลักของเรื่องราวที่ผู้เขียนบทอยากจะเล่า เรื่อง ซึ่ง J. Boggs (1978, อ้างถึงใน ประพนธ์ ตติยวกุลวงศ์, 2553) ได้แบ่งแก่นความคิด / แก่นเรื่อง ออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้ 1) แก่นเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม 2) แก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิต 3) แก่นเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ 4) แก่นเรื่องเกี่ยวกับการวิพากษ์สังคม 5) แก่นเรื่องเกี่ยวกับคำถามเชิงปรัชญา

ในส่วนของการวิเคราะห์ตัวละคร ประพนธ์ ตติยวกุลวงศ์ (2553) อธิบายว่าตัวละครคือบุคคลที่ปรากฏอยู่ในเรื่องราวของภาพยนตร์โดยจะถูกสร้างให้เป็นตัวดำเนินเรื่องราว ทำให้มีความเชื่อมความสัมพันธ์กับผู้ชม โดยตัวละครหลักมักจะได้พบกับปัญหาต่าง ๆ ความขัดแย้งและพยายามแก้ไข ปัญหา เพื่อคลี่คลายปมทั้งหมด โดยผู้วิจัยได้เลือกทำการวิเคราะห์ตัวละครหลักตามหลักการวิเคราะห์ตัวละคร (Character Analysis) และตามเกณฑ์คุณลักษณะตัวละครแบนหรือตัวละครมิติเดียว (Flat Character) และตัวละครกลมหรือตัวละครหลายมิติ (Round Character) (Blacker, 1988 อ้างถึงใน ประพนธ์ ตติยวกุลวงศ์ 2553) การวิเคราะห์ความขัดแย้ง ความขัดแย้งคือการทำให้เรื่องราวในภาพยนตร์เกิดปมเพื่อให้ตัวละครได้แก้ปัญหา รวมไปถึงการผูกเรื่องราว และสร้างความอุปสรรคให้ตัวละคร ความขัดแย้งยังเป็นองค์ประกอบหลักสำคัญในการพัฒนาตัวบทภาพยนตร์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ให้เกิดการจุดแตกหัก (Climax) โดยแบ่งได้ 3 ประเภทดังนี้ 1) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน 2) ความขัดแย้งภายในจิตใจตัวละคร 3) ความขัดแย้งกับพลังภายนอก

การวิเคราะห์องค์ประกอบในการเล่าเรื่องด้านฉาก (Setting) โดยทำการวิเคราะห์โดยตจำแนกเป็นฉาก 5 ประเภทได้ 1) ฉากที่เป็นธรรมชาติ 2) ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ 3) ฉากที่เป็นช่วงของยุคสมัย 4) ฉากที่เป็น การดำเนินชีวิตของตัวละคร 5) ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (ัญญาสังขพันธานนท์, 2539 อ้างถึงใน ประพนธ์ตติยวกุลวงศ์, 2553, น. 27) องค์ประกอบด้านสัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) โดยแยก สัญลักษณ์เป็นสองประเภทได้แก่ 1) สัญลักษณ์ทางภาพ 2) สัญลักษณ์ทางเสียง (ประพนธ์ ตติยวกุลวงศ์, 2553) และในส่วนสุดท้ายคือการวิเคราะห์มุมมองการเล่าเรื่อง โดยหลุยส์ จิอันเน็ตตี (Louis Giannetti) ได้แบ่งประเภทของการเล่าเรื่องไว้ 4 ประเภทดังนี้ 1) การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่ 1 (The First Person Narrator) 2) การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่ 3 (The Third Person Narrator) 3) การเล่าเรื่องจาก มุมมองที่เป็นกลาง (The Objective Narrator) 4) การเล่าเรื่องจากมุมมองผู้รู้รอบด้าน (The Omniscient)

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวคิด ปรัชญา อุดมคติทางนิยามของมอง ปอล ชาร์ตร์ในภาพยนตร์ฮอลลีวูดปี ค.ศ.2000 – 2020” เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) โดยเลือกแบบ เจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่ออกฉายในช่วงปี ค.ศ. 2000- 2020 ซึ่งมีการ นำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดอุดมคติทางนิยามของ มอง ปอล ชาร์ตร์ ประกอบด้วยภาพยนตร์ 5 เรื่องได้แก่

1. Million Dollar Baby (2004)
2. Into the Wild (2007)
3. An Education (2009)
4. Inside Llewyn Davis (2013)
5. Lady Bird (2017)

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวคิดอัตถิภาวนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ ในภาพยนตร์ฮอลลีวูด ปี ค.ศ.2000 –2020” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ภายใต้กรอบแนวคิดทฤษฎีแนวคิดอัตถิภาวนิยมของ ฌอง ปอล ซาร์ตร์ และแนวคิดการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ โดยการเก็บรวบรวมภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 เรื่องในรูปของสไลด์ทัศน์วัสดุเพื่อนำมาวิจัย ประมวลผล และนำเสนอการวิจัยในรูปแบบการพรรณนา (Descriptive)

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “อัตถิภาวนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ ในภาพยนตร์ฮอลลีวูดปี ค.ศ. 2000 – 2020” ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยโดยแยกเป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับปรัชญาอัตถิภาวนิยม ผลการศึกษามีดังนี้

1.1. โครงเรื่อง จากการวิเคราะห์กลุ่มภาพยนตร์ฮอลลีวูดปีค.ศ. 2000 - 2020 ที่นำเสนอแนวคิดอัตถิภาวนิยมของซาร์ตร์ทั้งหมด 5 เรื่องพบว่ามีการเปิดเรื่องหรือจุดเริ่มต้นที่ในการเล่าเรื่องคล้ายกัน ซึ่งเป็นการเริ่มเรื่องด้วยเรื่องราวความเป็นมาของตัวละคร ที่จะทำให้เห็นว่าตัวละครหลักเป็นอย่างไร รวมถึงนำเสนอให้ผู้ชมรับรู้ถึงบริบทที่รองรับตัวละครอยู่เช่น สังคม จารีต หรือยุคสมัย ทั้งหมดคือความเป็นอยู่ของตัวละคร ในส่วนของการพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) มีการนำเสนอในสองรูปแบบ กล่าวคือในรูปแบบที่ 1 คือให้ตัวละครหลักได้พบกับเหตุการณ์ที่เป็นจุดเปลี่ยนของชีวิตที่ทำให้ต้องตัดสินใจในการจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นจนนำไปสู่ภาวะวอกฤติ (Climax) และ 2) เป็นการให้ตัวละครได้ดำเนินไปตามสิ่งที่ตัวละครตามหา ซึ่งเกิดจากปมความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในจิตใจจนตัวละครต้องผัดหวังและตัดสินใจบางอย่างในภาวะวิกฤติต่อไป ซึ่งในภาวะวิกฤตินั้นพบว่าภาพยนตร์ส่วนใหญ่ มีการนำเสนอให้เห็นถึงความผัดหวังของตัวละครหลักในการตัดสินใจเลือกในสิ่งต่าง ๆ ที่ดำเนินว่าจนทำให้ตัวละครหลักเกือบทุกเรื่องจมสู่ภาวะที่เลวร้ายจากความผิดพลาดที่ตนได้เลือกแต่ภาพยนตร์จะดำเนินเรื่องราวเพื่อให้ตัวละครได้เข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในภาวะคลี่คลาย (Falling Action) ในภาวะคลี่คลายตัวละครหลักที่ได้ผัดหวังจากสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวละครนั้นๆ จะสามารถเข้าใจถึงความหมายของสิ่งที่ตนเลือกได้นำมาสู่บทสรุปบางอย่างในภาวะสิ้นสุด หรือจุดจบของเรื่อง (Ending) ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่ภาพยนตร์มีจุดจบในภาวะปลายเปิด เพื่อให้ผู้ชมได้นำวิเคราะห์ถึงความหมายด้วยตนเองต่อไป

1.2. แก่นแนวคิด (Theme) จากการวิเคราะห์แก่นความคิดในกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวูดปีค.ศ 2000 - 2020 ที่นำเสนอแนวคิดของซาร์ตร์ทั้งหมด 5 เรื่องพบว่า มักเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอแก่นความคิดเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ และเป็นแก่นความคิดเชิงปรัชญา กล่าวคือ ภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์เพื่อเปรียบเทียบความหมายเชิงปรัชญาที่มีความหมายเกี่ยวกับการอธิบายปัญหาที่มนุษย์ได้พบเจอ และความหมายที่แท้จริงของชีวิตมนุษย์

1.3. ตัวละคร (Character) จากการวิเคราะห์ตัวละครหลักในกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวูดทั้ง 5 เรื่องพบว่าภาพยนตร์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับตัวละครกลม หรือตัวละครหลายมิติ (Round Character) ซึ่งเป็นตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงในตัวเองได้ นอกจากนี้ยังพบว่าตัวละครส่วนใหญ่มักเป็นตัวละครที่ขัดแย้งกับบริบทต่าง ๆ ที่รองรับตัวละครอยู่ไม่ว่าจะเป็นสภาพสังคม ความเชื่อ จารีต ยุคสมัย หรือความเป็นอยู่ของตัวละครเอง และมักเป็นตัวละครที่อยู่ในช่วงวัยเปลี่ยนผ่านเช่นตัวละครที่กำลังเติบโตไปมีชีวิตของตนเองในวัย 18 ปี หรือในช่วงวัยที่มนุษย์เกิดวิกฤตช่วงปลายของชีวิตหนุ่มสาวในวัย 30 (Mid - life Crisis)

1.4. ความขัดแย้ง (Conflict) จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งในกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวูดทั้ง 5 เรื่องพบว่าภาพยนตร์ส่วนใหญ่มักนำเสนอความขัดแย้งภายในจิตใจตัวละครเป็นหลัก อาจเป็นการนำปมมาจากความขัดแย้งกับผู้คนหรือสังคม พลักดันให้ตัวละครเกิดความขัดแย้งภายในจิตใจเป็นผลให้ตัวละครทำการตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองไปจากเดิม หรือเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากบริบทต่างๆ ที่รองรับตัวละครอยู่ ผลักดันให้ตัวละครทำการตัดสินใจ

1.5. ฉาก (Setting) จากการวิเคราะห์ห้วงศัประอบฉากในกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวูดทั้ง 5 เรื่องพบว่าภาพยนตร์ส่วนใหญ่ มักมุ่งเน้นไปที่การนำเสนอฉากการใช้ชีวิตของตัวละครหลักในภาพยนตร์ เพื่อบอกเราเรื่องราวและนำเสนอความเป็นตัวละคร และฉากในบางเรื่องยังมีความขัดแย้งต่อตัวละครเพื่อให้ตัวละครทำการตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลงชีวิตต่อไป นอกจากนี้ฉากในภาพยนตร์บางเรื่องยังเป็นส่วนช่วยในการสะท้อนความหมายต่อเรื่องราวของภาพยนตร์และภาวะของตัวละคร ณ ขณะนั้นอีกด้วย

1.6. มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of view) จากการวิเคราะห์มุมมองการเล่าเรื่องในกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวูดทั้ง 5 เรื่องพบว่าภาพยนตร์ส่วนใหญ่มักนำเสนอการเล่าเรื่องในมุมมองบุคคลที่ 1 (The First Person Narrator) และนอกจากนี้ยังมีการใช้การเล่าเรื่องจากมุมมองของบุคคลที่ 3 (Third person) เพื่อบอกเล่าส่วนขยายของเรื่องราว หรือความเป็นมาของตัวละคร

1.7. สัญลักษณ์ (Symbol) จากการวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่ถูกนำเสนอในกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวูดทั้ง 5 เรื่องพบว่าภาพยนตร์มีการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมายที่หลากหลายทั้งทางกายและเสียงหรือแม้แต่การนำคำพูดของนักคิดหรือศิลปินในอดีตมาหยิบยืมเพื่อย้ำความหมายของแนวคิดที่ปรากฏในภาพยนตร์

2. การวิเคราะห์ปรัชญาอัตถิภาวนิยมที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์ฮอลลีวูด ผลการวิจัยมีดังนี้

จากการศึกษาและวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่ออกฉายระหว่างปีค.ศ. 2000 - 2020 ทั้ง 5 เรื่อง พบว่าแนวคิดหรือปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) ในทัศนะของ ฌอง ปอล ซาร์ตร์ (Jean Paul Sartre) ที่ถูกนำเสนอและให้ความสำคัญมากที่สุด คือ แนวคิดความเป็นมนุษย์กับเสรีภาพในทัศนะของซาร์ตร์ (Human and Freedom) ซึ่งเป็นประเด็นแนวคิดที่พูดถึงความเป็นมนุษย์กับเสรีภาพที่มนุษย์ทุกคนพึงมี กล่าวคือเป็นนำเสนอให้เห็นถึงการใช้เสรีภาพของมนุษย์ในการเลือกชีวิตของตนเองเพื่อตอบคำถาม หรือเติมเต็มช่องว่างในจิตใจ ผลของการศึกษาพบว่า เสรีภาพของความเป็นมนุษย์นั้นเป็นประเด็นหลักที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงเรื่องราวความเป็นชีวิตของมนุษย์ที่จำเป็นต้องเลือกอยู่ตลอดเวลา ซึ่งในจุดนี้เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นในตัวละครเราจะเห็นถึงเสรีภาพของความเป็นมนุษย์ที่ผลักดันให้ตัวละครทำการตัดสินใจเลือกในแนวทางที่ตนเองนั้นเป็นคนเลือกเอง และยังพบว่าในจุดวิกฤติของภาพยนตร์ตัวละคนนั้นมักจะไม่ได้นิ่งในสิ่งที่ตนต้องการหรือตัดสินใจเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมาและมักพบกับความผิดหวัง แต่ตัวละครแต่ละตัวนั้นจะได้ทำความเข้าใจกับสิ่งที่ผ่านไปได้ในที่สุด สอดคล้องกับความหมายของอิสระภาพที่แท้จริงของมนุษย์ ที่ซาร์ตร์ได้อธิบายว่า มนุษย์ไม่สามารถปฏิเสธความจริงที่เกิดขึ้นได้ อยู่ที่ว่ามนุษย์จะให้ความแก่สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นอย่างไร และยังพบว่าภาพยนตร์บางเรื่องที่พูดถึงเสรีภาพของมนุษย์ในทัศนะของซาร์ตร์ที่ต้องอยู่ควบคู่กับความรับผิดชอบด้วย ทำให้ผู้ชมได้เข้าใจว่าเสรีภาพที่มนุษย์เจ้านั้นสามารถจะเลือก หรือปฏิเสธสิ่งใดได้ แต่เราก็ไม่ควรไปทำลายเสรีภาพของผู้อื่นเช่นกัน

แนวคิดอัตถิภาวนิยมที่ถูกนำเสนอและให้ความสำคัญในลำดับรองลงมาคือแนวคิดเรื่องธรรมชาติของสำนึกและความไร้ตัวตน และ สัตเพื่อตนเองในความหมายของสัตว์ 3 ประเภทซึ่งแนวคิดทั้งสองนั้นมักถูกนำเสนอควบคู่กับแนวคิดเรื่องเสรีภาพกับความเป็นมนุษย์ แนวคิดธรรมชาติของสำนึกและความไร้ตัวตนเป็นแนวคิดที่บอกถึงความหมายของความเป็นมนุษย์ ที่ไม่มีสิ่งใดที่ติดตัวมาก่อนที่จะเกิดหรือไม่มีความหมายของมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นเพียงสำนึกหรือการกระทำที่พุ่งไปหาสิ่งต่างๆ เพื่อสะท้อนให้เห็นว่า

ไม่มีสิ่งใดเลยที่จะกำหนดความเป็นมนุษย์ได้ คนที่เกิดมาเป็นเช่นใด ไม่ใช่ว่าจะเป็นอย่างนั้นตลอดไป และคนที่ตอนนี้เป็นเช่นใดก็ไม่ใช่ว่าเขาเป็นเช่นนั้นมาตลอด ซึ่งจากการวิเคราะห์จะสังเกตได้ว่าแนวคิดเรื่องธรรมชาติของสำนึกและความไร้ตัวตนนั้น เป็นประเด็นที่น่าเสนอให้ผู้ชมเข้าใจถึงเงื่อนไขว่าเหตุใดมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่มีความเสรีภาพในตัวเอง เพราะมนุษย์ว่างเปล่าและไร้ตัวตน มนุษย์จึงต้องทำการเลือกเพื่อเติมเต็มช่องว่างต่างๆ ในจิตใจของตนเอง อันนำมาสู่การภาวะการเปลี่ยนแปลงของตัวละครหลักในภาพยนตร์ซึ่งทำให้เกิดเรื่องที่น่าสนใจต่อไป

โดยสรุป จากการศึกษากลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างทั้งหมด 5 เรื่องพบว่า ภาพยนตร์ส่วนใหญ่เน้น นำเสนอประเด็นสัดเพื่อตนเองเพื่อ นำเสนอสะท้อนให้ถึงเงื่อนไข หรือกลไกอันเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของตัวละครในแต่ละช่วงของภาพยนตร์ เพราะความเป็นมนุษย์ต้องการเป็นในสิ่งที่ตนเองไม่เป็น เสมอ ความวิตกกังวลจะทำให้มนุษย์ปวดร้าวจากสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ มนุษย์จึงทำให้ตนเองว่างเปล่าจากสิ่งที่ตนเป็น เพื่อถอยห่างและเปลี่ยนไปสู่สิ่งใหม่อยู่เสมอ นี่คือการสมบัติของสัดเพื่อตนเองหรือความเป็นมนุษย์ ซึ่งสิ่งนี้เอง ทำให้เราเห็นว่ามนุษย์นั้นมีอิสระภาพหรือเสรีในตนเอง ความหมายของสัดเพื่อตนเอง ของชาร์ตริกมีสอดคล้องกับภาวะของการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่พูดถึงแก่นความคิดที่เกี่ยวกับความเป็นมนุษย์

นอกจากนี้การศึกษายังพบว่าภาพยนตร์บางเรื่องนำเสนอแนวคิดที่ชาร์ตริกกล่าวว่า พระเจ้ามิได้ดำรงอยู่จริงหรือเป็นแนวคิดในเชิงอเทวนิยม ซึ่งมักเป็นการนำเสนอในเนื้อหาที่การเสียสละ หรือตั้งคำถามระหว่างความเชื่อทางศาสนา และอิสระภาพของมนุษย์ ซึ่งชาร์ตริกได้อธิบายว่า พระเจ้าหรือศาสนามีได้เกิดมาก่อนความเป็นมนุษย์สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้ชีวิตของมนุษย์ดีขึ้นได้เสียเท่าไร ข้าแล้วยังเปิดโอกาสให้คนฉลาดเอาเปรียบคนโง่ ดังนั้นมนุษย์จึงต้องเชื่อมั่นและยึดถือแนวทางที่เป็นของตนเองและรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเลือก

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์กลุ่มภาพยนตร์ฮอลลีวูดปีค.ศ. 2000 - 2020 ที่นำเสนอแนวคิดอัตถิภาวนิยมของชาร์ตริกทั้งหมด 5 เรื่องสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้ 1. การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ 1.1. โครงเรื่อง (Plot) พบว่ามีรูปแบบในส่วนของโครงเรื่องที่คล้ายกันในรอบของทฤษฎีการเล่าเรื่องในบันเทิงคดีของ ทฤษฎีของกุสตาฟ เฟรย์ธาก (Gustaf Freytag) ที่อธิบายว่าการเล่าเรื่องนั้นประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจาก การเปิดเรื่อง (Exposition) เป็นการเปิดเรื่องเพื่อชักจูงหรือสร้างแรงประทะให้กับผู้ชมและนำเสนอโลกของตัวละครให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความเป็นตัวละครและบริบทหรือสิ่งแวดล้อมที่คล้ายล้อมตัวละครอยู่ มักจะมีความขัดแย้งกับบริบทที่รองรับตัวละครอยู่ไม่ว่าจะเป็น สังคม จารีต สภาพความเป็นอยู่ การพัฒนาตัวละคร (Rising Action) โดยตัวละครหลักจะต้องเจอกับปัญหาต่าง ๆ และพัฒนาไปอย่างมีเหตุมีผลเพื่อพบกับปัญหาทั้งหมด ซึ่งภาพยนตร์ในกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้เลือกทำการวิเคราะห์นั้น มีลักษณะการนำเสนอการพัฒนาตัวละครในสองรูปแบบ กล่าวคือ 1. เป็นการให้ตัวละครได้เจอกับปัญหาหรือจุดเปลี่ยนต่างๆของชีวิตและทำการตัดสินใจเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อให้ได้ตามเป้าหมายของตัวละคร และ 2. เป็นการนำเสนอให้เห็นถึงปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอยู่ก่อนหน้าทำให้ตัวละครตัดสินใจเปลี่ยนแปลงตนเองแต่เรื่องราวทั้งหมดจะทำให้ตัวละครเปลี่ยนความคิดของตนเองไป เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ตัวละครพบเจอในช่วงการพัฒนาเหตุการณ์จะส่งผลให้ตัวละครมีความจำเป็นที่จะต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งในภาวะวิกฤติ (Climax) ที่ถือเป็นจุดแตกหักของปัญหาทั้งหมด พบว่าตัวละครหลักในภาพยนตร์จะต้องพบเจอกับความผิดหวังจากการตัดสินใจเลือก ในแนวทางของตนเอง และทำให้ตัวละครตกอยู่ในภาวะที่เป็นลบ แต่ตัวละครจะค้นพบคำตอบบางอย่างในภาวะคลี่คลาย (Falling Action) นำไปสู่ความเข้าใจของตัวละครอันเป็นบทสรุป (Ending) ของภาพยนตร์ ซึ่งมักเป็นการจบเรื่องแบบปลายเปิด

การนำเสนอแก่นความคิดในภาพยนตร์พบว่า ภาพยนตร์ที่นำเสนอแนวคิดอัตถิภาวะนิยมของชาร์ตนั้น มักนำเสนอแก่นความคิดเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ และแก่นความคิดเชิงปรัชญาซึ่งเป็นแก่นความคิดหลักที่นำเสนอชีวิตของผ่านเรื่องราวของตัวละครหลักในภาพยนตร์ เพื่อเปรียบเทียบกับแนวคิดเชิงปรัชญาที่พูดถึงเสรีภาพ และการตัดสินใจเลือกของมนุษย์สอดคล้องกับแนวคิดของBoggs (1987 อ้างถึงใน ประพนธ์ ตติยวรกุลวงศ์, 2553) ที่กล่าวถึงแก่นความคิดในภาพยนตร์ไว้ 5 รูปแบบ แล้วยังสอดคล้องกับแนวคิดอัตถิภาวะนิยมของฌอง ปอล ชาร์ตร์ ที่อธิบายถึงความของเสรีภาพและความเป็นมนุษย์ ซึ่งแนวคิดอัตถิภาวะนิยมถือเป็นแนวคิดทางปรัชญา

การนำเสนอตัวละครในภาพยนตร์ พบว่าตัวละครหลักในภาพยนตร์มักเป็นตัวละครในรูปแบบตัวละครกลม ซึ่งเป็นตัวละครที่สามารถทำการเปลี่ยนแปลงในตัวเองได้ เมื่อพบกับเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ และมักเป็นตัวละครที่มีความขัดแย้งกับบริบทที่รองรับตัวตนของตัวละครนั้นๆ อยู่ อันนำมาสู่ภาวะของการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวละครของ (ประพนธ์ตติยวรกุลวงศ์, 2553) ซึ่งตัวละครกลมหรือตัวละครหลายมิติสามารถเกิดการเปลี่ยนในตัวเองได้ แล้วยังสอดคล้องกับแนวคิดอัตถิภาวะนิยมที่ชาร์ตร์ ที่อธิบายเกี่ยวกับคุณสมบัติของสัตว์เพื่อตนเอง ในประเด็นของสัตว์ 3 ประเภท นอกจากนี้ยังพบตัวละครส่วนใหญ่ไม่น่าอยู่ในวัยเปลี่ยนผ่านที่ต้องตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเอง

ความขัดแย้งที่ถูกนำเสนอในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์มักเป็นความขัดแย้งในจิตใจของตัวละครไม่ว่าจะเกิดจากความขัดต่อบุคคล หรือความขัดแย้งต่อบริบทที่รองรับตัวละครอยู่นำมาซึ่งความขัดแย้งที่ก่อเกิดในจิตใจของตัวละคร ซึ่งเป็นสิ่งผลักดันให้ตัวละครทำการตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองไปจากเดิม นอกจากนี้ผลของการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าถึงแม้ตัวละครนั้นจะไม่ขัดแย้งกับสิ่งภายนอกแต่ตัวละครก็สามารถเกิดความขัดแย้งในตนเองนำมาสู่การออกหาคำตอบบางอย่าง ทำให้เกิดเรื่องราวของ ตัวละครนั้นๆ ที่ถูกดำเนินต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดยังสอดคล้องกับแนวคิดสัตว์เพื่อตนเอง ชาร์ตร์ ที่กล่าวว่ามนุษย์เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อตนเองเสมอ

องค์ประกอบฉากของการเล่าเรื่องในกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวูด จากการวิเคราะห์พบว่าภาพยนตร์ส่วนใหญ่นั้นมักเน้นความสำคัญไปที่ฉากที่บอกเล่าเรื่องราวของตัวละครและสภาพแวดล้อมของตัวละคร ซึ่งฉากเหล่านี้เป็นฉากที่บ่งบอกถึงบริบทที่รองรับความเป็นตัวละครอยู่ และฉากในบางเรื่องก็ผลักดันให้เกิดความขัดแย้ง อันนำมาสู่การตัดสินใจ และยังพบว่ามีการใช้ฉากอันเป็นนามธรรมเพื่อบ่งบอกถึงความรู้สึกหรือสะท้อนความหมายต่อ เรื่องราว หรือภาวะตัวละครที่กำลังถูกดำเนินไป

การนำเสนอมุมมองการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ จากการศึกษาศึกษาและวิเคราะห์ในกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ พบว่าภาพยนตร์ฮอลลีวูดส่วนมากนั้น มักนำเสนอเรื่องราวของตัวละครจากสายตาของบุคคลที่ 1 (The First Person Narrator) เป็นการนำเสนอเรื่องราวในมุมมองของตัวละครที่ได้พบเจอกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละครนอกจากนี้ยังพบว่ามีการนำภาพยนตร์บางเรื่องที่บอกเล่าเรื่องราวที่ผ่านสายตาบุคคลที่ 3 (Third Person Narrator)

การนำเสนอสัญลักษณ์ พบว่ากลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างนั้น มักมีการนำเสนอสัญลักษณ์ทั้งในสองรูปแบบไม่ว่าจะเป็น สัญลักษณ์ทางภาพ ที่ถูกนำเสนอในหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ หรือภาพเคลื่อนไหวที่นอกเหนือจากเรื่องราวของภาพยนตร์ เพื่อสื่อความต่อแนวคิด หรือ ภาวะของตัวละครในขณะนั้น ๆ ซึ่งการใช้สัญลักษณ์ในภาพยนตร์ฮอลลีวูดส่วนใหญ่เน้นสอดคล้องกับแนวคิดการเล่าเรื่องผ่านสัญลักษณ์ที่เป็นชุดสัญญาณ (Set of Signs) โดยใช้เพื่อสร้างความหมายแทนของจริง (Object) ในตัวบทหรือบริบทนั้นๆ (กาญจนา แก้วเทพ, 2542 : 80 - 81) นอกจากนี้ยังพบว่ามีการหยิบยกคำพูดของศิลปินหรือนักคิดมานำเสนอในภาพยนตร์ ถือเป็นเน้นย้ำแนวคิดที่นำเสนอ

ผลของการวิเคราะห์และศึกษาการเล่าเรื่องในกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวูดยังพบว่า มีข้อสอดคล้องกับผลวิจัยภาพยนตร์ฮอลลีวูดซึ่งเป็นรางวัลสูงสุดของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาของ (สุระศักดิ์ บุญอาจ, 2560) ซึ่งผลการศึกษายังไว้ว่า ภาพยนตร์ส่วนใหญ่มีโครงสร้างการเล่าเรื่องเรียงลำดับต่อเนื่องซึ่งเกิดขึ้นโดยมีเวลาและสถานที่เชื่อมโยงกัน มีการยึดถือเรื่องเล่าแบบฮอลลีวูดคลาสสิก ตัวละครหลักในเรื่องมักมีความขัดแย้งภายในตัวเอง จึงต้องเอาชนะจิตใจของตนเองเพื่อประสบความสำเร็จ ความคิดหลักของภาพยนตร์ยอดเยี่ยมในรางวัลออสการ์โดยส่วนใหญ่มักจะมีแนวคิดหลักที่เน้นตัวละคร ซึ่งเนื้อหาของเรื่องส่วนช่วยเสริมให้ตัวละครมีความชัดเจนมากขึ้น รองลงมาคือความคิดหลักของเรื่องที่เน้นไปที่การมองโลก ของมนุษย์ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง “การเล่าเรื่องและทัศนคติของผู้ชมเกี่ยวกับความรุนแรงในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ฮอลลีวูด (ประพนธ์ ตติยวรกุลวงศ์, 2553) ที่กล่าวว่า การถ่ายทอดเนื้อหาในถูกสะท้อนผ่านองค์ประกอบของการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ประกอบไปด้วย โครงเรื่อง (Plot) แก่นความคิด (Theme) ตัวละคร (Character) ฉาก (Setting) ความขัดแย้ง (Conflict) มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View) และองค์ประกอบทางภาพและเสียง (Visual And Audio Channel)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ฮอลลีวูด ปี ค.ศ. 2000 - 2020 สามารถนำแนวคิดอัตถิภาวะนิยมในทัศนะของ ฌอง ปอล ซาร์ตร์ มาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ ที่ผู้วิจัยเลือกได้ทำการวิเคราะห์แล้วว่าเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาหรือองค์ประกอบในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ สอดคล้องหรือสะท้อนถึงแนวคิดอัตถิภาวะนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ โดยผลพบว่าแนวคิดหรือปรัชญาอัตถิภาวะนิยม (Existentialism) ในทัศนะของ ฌอง ปอล ซาร์ตร์ (Jean Paul Sartre) ที่ถูกนำเสนอและให้ความสำคัญมากที่สุดในฮอลลีวูด คือ แนวคิดความเป็นมนุษย์กับเสรีภาพในทัศนะของซาร์ตร์ (Human and Freedom) ซึ่งเป็นประเด็นแนวคิดที่พูดถึงความเป็นมนุษย์กับเสรีภาพที่มนุษย์ทุกคนพึงมี เช่นเรื่อง Million Dollar Baby ที่แสดงภาพความแตกต่างของชีวิตคนสองคนที่เลือกชีวิตกับตนเอง และคนที่ละทิ้งเสรีภาพของชีวิตดังเช่นคนหมดศรัทธา หรือในภาพยนตร์เรื่อง Into the wild และ Lady bird ที่นำเสนอให้เห็นถึงการใช้เสรีภาพของมนุษย์ในการเลือกชีวิตของตนเองเพื่อตอบคำถาม หรือเติมเต็มช่องว่างในจิตใจของตัวละคร ซึ่งผลของการศึกษาพบว่า เสรีภาพของความเป็นมนุษย์เป็นประเด็นหลักที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอ ให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงเรื่องราวความเป็นชีวิตของมนุษย์ที่จำเป็นต้องเลือกอยู่ตลอดเวลา ในจุดนี้เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นในตัวละครเราจะเห็นถึงเสรีภาพของความเป็นมนุษย์ที่ผลักดันให้ตัวละครทำการตัดสินใจเลือกในแนวทางที่ตนเองนั้นเป็นคนเลือกเอง และยังพบภาพยนตร์บางเรื่องได้นำเสนอ แนวความคิดรอง (Sub Plot) ที่พูดถึงความรับผิดชอบของมนุษย์ ที่ซาร์ตร์ได้ให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบที่มนุษย์พึงมีแต่เสรีภาพของตนด้วยเช่นกัน (ศักดิ์ชัย นิรัญทวี, 2521: 16-50) ดังคำกล่าวของซาร์ตร์ที่ว่า “การใช้เสรีภาพในทางที่ทำลายจะไม่นำมาซึ่งความดีและความสุขในชีวิตของมนุษย์ได้เลย” (Jean-Paul Sartre, 1997 : 433 - 600)

ต่อจากนั้นผลของการวิเคราะห์พบว่าแนวคิดที่ถูกนำเสนอและให้ความสำคัญในลำดับรองลงมาคือแนวคิดเรื่อง ธรรมชาติของสำนึกและความไร้ตัวตน และสัดเพื่อตนเองในความหมายของสัด 3 ประเภทซึ่งแนวคิดทั้งสองนี้ มักจะถูกนำเสนอควบคู่กับแนวคิดเรื่อง เสรีภาพกับความเป็นมนุษย์ แนวคิดธรรมชาติของสำนึกและความไร้ตัวตนเป็นแนวคิดที่บอถึงถึงความหมายของความเป็นมนุษย์ คือแนวคิดที่ซาร์ตร์ได้กล่าวว่ามนุษย์ไม่มีสิ่งใดที่ติดตัวมาก่อนที่จะเกิด หรือไม่มีธรรมชาติของมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นเพียงสำนึกหรือการกระทำที่พุ่งไปหาสิ่งต่างๆ เพื่อก่อร่างสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้น รวมถึงความหมายของตัวสำนึกหรือมนุษย์เอง เช่นในภาพยนตร์เรื่อง Million Dollar Baby ที่นำเสนอให้เห็นการดิ้นรนมีชีวิตที่ดีกว่าของตัวละครแม็กกี้

สะท้อนให้เห็นว่าไม่มีสิ่งใดเลยที่จะกำหนดธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ได้ คนที่เกิดมาเป็นเช่นใด ไม่ใช่ว่าจะเป็นอย่างนั้นตลอดไป และคนที่ในตอนนี้เป็นเช่นใดก็ไม่ใช่ว่าเขานั้นเป็นเช่นนี้มาตลอด เช่นเดียวกับในภาพยนตร์เรื่อง *Inside Llewyn Davis* ที่นำเสนอเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์เรานั้นเป็นเพียงสิ่งที่เรากระทำเสมอ และตัวละครคริสติน หรือเลดี้เบิร์ด ในภาพยนตร์เรื่อง *Lady Bird* ที่ได้สะท้อนให้เห็นว่าความหมายของชีวิตเป็นสิ่งที่เรานั้นเลือกที่จะให้ความหมายกับตนเองได้ จากการศึกษาจะสังเกตได้ว่าแนวคิดเรื่องธรรมชาติของสำนึกและความไร้ตัวตนนั้น เป็นประเด็นที่น่าสนใจให้ผู้ชมเข้าใจถึงเงื่อนไข ว่าเหตุใดมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่มีความเสรีภาพในตัวเอง เพราะมนุษย์ว่างเปล่าและไร้ตัวตน มนุษย์จึงต้องทำการเลือกเพื่อเติมเต็มช่องว่างๆ ในจิตใจของตนเอง อันนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงของภาวะในตัวละคร อันเป็นเหตุให้เกิดเรื่องราวในภาพยนตร์ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดที่ชาร์ตว์ได้กล่าวว่า การศึกษาเรื่องการดำรงอยู่ของมนุษย์ต้องศึกษาผ่านการทำงานของสำนึก และการพุ่งไปของสำนึก ที่สำคัญการศึกษาเรื่องสำนึกและการพุ่งไปของสำนึกจะต้องศึกษาโดยให้สำนึกดำรงอยู่ในโลกและในสถานการณ์เท่านั้น ไม่สามารถศึกษาลอย ๆ อย่างมโนทัศน์เรื่องจิตได้ ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของสำนึกก็เป็นเช่นเดียวกับตัวตนคือไม่มีและไม่มีสิ่งใด สำนึกเป็นเพียงแค่การกระทำเท่านั้น ไม่มีอะไรภายในมนุษย์ให้ศึกษาแต่อย่างใด (Sartre, 1990: 471-472, อ้างในรัชฎา สารารุต, 2554)

ในส่วนของประเด็น สัตเพื่อตนเองในความหมายของสตั 3 ประเภทเป็นประเด็นที่ชาร์ตว์ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของตัวสำนึก ซึ่งต่างๆ ในโลก ล้วนมีสถานะเป็นสตั 3 ประเภท โดยผลจากการศึกษาพบว่าภาพยนตร์ส่วนมากนั้นมักนำเสนอประเด็น สัตเพื่อตนเองของชาร์ตว์ ควบคู่ไปกับประเด็นเสรีภาพกับความเป็นมนุษย์ เพื่อนำเสนอให้ถึงกลไก หรือเงื่อนไขอันเป็นแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร เช่นในภาพยนตร์เรื่อง *Into the Wild* ที่นำเสนอให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของตัวละครคริสต หรือเลดี้ที่เกิดจากความเบื่อหน่ายโลกแห่งนามธรรม และสังคมทุนนิยม ผลักดันให้เขาออกเดินทางหรือในภาพยนตร์เรื่อง *Inside Llewyn Davis* ที่นำเสนอให้เห็นว่าคนที่ไม่ฟังและไม่สนใจคำพูดของคนอื่น และปฏิเสธสิ่งต่างๆ ที่ไม่ใช่แนวทางของตนเอง สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ คุณสมบัติของสตัเพื่อตนเองที่ชาร์ตว์ได้อธิบายไว้เท่าไร ตัวละครว่างเปล่าจากภาวะที่จมอยู่ ให้สามารถทำการเปลี่ยนแปลงตัวเองได้อีกครั้ง นอกเหนือจากการศึกษายังสามารถสรุปได้ว่า ความหมายของสตัเพื่อตนเองของชาร์ตว์นั้น มักสอดคล้องกับภาวะการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่พูดถึงแก่นความคิดที่เกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ และยังเป็นการนำเสนอให้เห็นว่าเหตุใด ตัวละครที่เป็นตัวแทนของมนุษย์ที่ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งใดจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวเองได้ โดยมักจะถูกสอดแทรกในความเป็นตัวละคร และความขัดแย้งในองค์ประกอบของการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความหวนวิตกหรือความเบื่อหน่ายของตัวละครดังที่ชาร์ตว์ได้กล่าวไว้ (Sartre, 1943 อ้างในรัชฎา สารารุต, 2554)

นอกจากนี้การศึกษายังพบว่ามีภาพยนตร์บางเรื่องยังนำเสนอแนวคิดที่ชาร์ตว์กล่าวว่า พระเจ้ามิได้ดำรงอยู่จริงหรือเป็นแนวคิดในเชิงอเทวนิยม ซึ่งมักเป็นการนำเสนอในเนื้อหาที่การเสียศีล หรือตั้งคำถามระหว่างความหมายของศาสนา หรือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกับชีวิตจริงและอิสระภาพของมนุษย์ ซึ่งแนวปรัชญาของชาร์ตว์ปฏิเสธแนวทางของศาสนาใด ๆ หรือแม้แต่อุดมคติอื่น ๆ เพื่อมุ่งแสดงให้เห็นถึงอัตถิภาวะของมนุษย์ หรือความมีอยู่ ความเป็นมนุษย์ ซึ่งสาระของความเป็นมนุษย์ ชาร์ตว์ก็ได้ให้คำตอบว่ามันคือเสรีภาพนั่นเอง (กิริติ บุญเจือ, 2552) ดังนั้นมนุษย์จึงต้องมีหลักการที่ยึดถือที่เป็นของตนเอง

จากการศึกษาภาพยนตร์ในกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมานั้นยังสามารถนำมาประมวลผลเป็นองค์ความรู้ได้ว่า ภาพยนตร์ที่นำเสนอแนวอัตถิภาวะนิยมของชาร์ตว์นั้น มักพูดถึงเรื่องราวของชีวิตมนุษย์ อาจเป็นการยกตัวอย่างให้เห็นถึงธรรมชาติของชีวิต หรือความเป็นจริงของชีวิตมนุษย์คนหนึ่ง เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงเสรีภาพที่อยู่ในความเป็นมนุษย์ทุกคน ที่มนุษย์จำเป็นจะต้องเลือก และตัดสินใจในการกระทำและเส้นทางที่

วิตของตนเอง แล้วรับผิดชอบต่อการตัดสินใจนั้น ซึ่งเนื้อหาของแนวคิดอัตถิภาวนิยมในมนุษย์ จะถูกนำเสนอผ่านกลวิธีการนำเสนอของการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ หรือองค์ประกอบของการเล่าเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นโครงเรื่อง แก่นความคิด ตัวละคร ความขัดแย้ง ฉาก มุมมองการเล่าเรื่อง และ สัญลักษณ์พิเศษ เพื่อสื่อสารให้เห็นที่มาที่ไป และความหมายของเสรีภาพของมนุษย์ ซึ่งภาพยนตร์ส่วนใหญ่เน้นมุ่งเน้นในการนำเสนอให้เห็นถึงการตัดสินใจของมนุษย์ และการก่อเกิดของภาวะการตัดสินใจ ซึ่งมนุษย์ทุกคนพึงที่จะต้องใช้เสรีภาพตามความต้องการของชีวิตตามที่ชาร์ตริกล่าว หากเราไม่ใช่เสรีภาพ ก็เปรียบเสมือนการปฏิเสธต่อความหมายของชีวิต เพราะความเป็นมนุษย์นั้นไม่มีธรรมชาติ และสถานะที่คงอยู่หรือมีสิ่งที่มากำหนดตัวเราดังเช่นวัตถุ ความเป็นมนุษย์จึงเป็นเพียงความต้องการ และการกระทำที่พุ่งไปสู่สิ่งต่าง ๆ บนโลกเพื่อก่อร่างสร้าง ความหมายแก่งั้น และตัวของสำนึก หรือความเป็นมนุษย์เอง มนุษย์จึงจำเป็นต้องใช้เสรีภาพของตน และแม้ว่าการตัดสินใจของมนุษย์นั้นจะมิได้นำพามาซึ่งคำตอบที่มนุษย์ออกตามหา เพราะ เป็นความจริงที่มนุษย์ไม่สามารถ ควบคุม ปฏิเสธ หรือกำหนดสิ่งที่เกิดความเป็นไปบนโลกได้ แต่อย่างไรแล้วเสรีภาพในตนเองของมนุษย์ จะสามารถเลือกได้ว่าจะให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมามีผลหรืออิทธิพลของชีวิตหรือไม่ และอย่างไร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้ชมจะสามารถสังเกตได้จากเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ตัวละครในภาพยนตร์มักจะพบกับความผิหวางจาก สิ่งที่ตั้งเป้าหมายไว้ แต่สุดท้ายตัวละครจะเข้าใจสิ่งที่ตนกระทำหรือออกเดินทางมาตั้งแต่ต้น ดังที่ชาร์ตริได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับมนุษย์ว่า เพราะมนุษย์นั้นคือความว่างเปล่าที่ต้องการเติมเต็มตนเองตลอดเวลา ถึงแม้ความจริงแล้วความต้องการของมนุษย์นั้นจะสามารถถูกเติมเต็มได้เลย สิ่งนี้เองเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนชีวิตของมนุษย์ให้ทำการเลือกและตัดสินใจในแต่ละวัน เสรีภาพกับความเป็นมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้เลย

ข้อเสนอแนะจากผลของการวิจัย

1. การศึกษาการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ และแนวคิดอัตถิภาวนิยมของ ฌอง ปอล ซาทร์ในภาพยนตร์ฮอลลีวูดปี ค.ศ. 2000 - 2020 เป็นการศึกษาภาพยนตร์เพื่อทำความเข้าใจในกลวิธีการนำเสนอผ่าน ทฤษฎีองค์ประกอบของการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ ผู้ผลิตภาพยนตร์ไทยหรือนักศึกษาสามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปดัดแปลง พัฒนาการประกอบสร้างภาพยนตร์ต่อไปได้
2. การวิเคราะห์แนวคิดทางปรัชญาที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์สามารถนำไปเป็นองค์ความรู้ต่อผู้ชมในการวิเคราะห์หรือวิพากษ์สารจากภาพยนตร์เรื่องอื่นๆต่อไปได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษากลุ่มภาพยนตร์อื่น ๆ เช่นภาพยนตร์ในไทย เอเชีย หรือภาพยนตร์ที่ไม่ใช่ภาพยนตร์ฮอลลีวูดเพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดอัตถิภาวนิยมในภาพยนตร์ที่ปรากฏในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก
2. ควรมีการศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิดอัตถิภาวนิยมในสื่อซีรีส์หรือละครโทรทัศน์ เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดอัตถิภาวนิยมในสื่อที่แตกต่างหลากหลาย

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2542). *การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็ดดิสัน เพรสโปรดักส์.
- กิริติ บุญเจือ. (2522). *ชุดปัญหาปรัชญา : ปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism)*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เจษฎา ทองรุ่งโรจน์. (2547). *พจนานุกรมปรัชญาอังกฤษ-ไทย*. กรุงเทพฯ : โปแดง.
- ชมขวัญ มาปาเดิด. (2561). *เสรีภาพในปรัชญาของฌอง-ปอล ซาทร์: กรณีศึกษาของสื่อสังคมออนไลน์ในสังคมไทย*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประพนธ์ ตติยวรกุลวงศ์. (2553). *การเล่าเรื่องและทัศนคติของผู้ชมเกี่ยวกับความรุนแรงในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ฮอลลีวูด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชนภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รชฏ สาตราวุธ (2554). *อัตถิภาวนิยม Existentialism*. สืบค้นจาก <http://www.parst.or.th/philosopedia/Existentialism.html>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2543) *พจนานุกรมศัพท์กฎหมายไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ:ราชบัณฑิตยสถาน
- วิทยา เศรษฐรัฐ. (2536). *แนวคิดของซาทร์ ว่าด้วยความรับผิดชอบ*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ชัย นิรุญทวี. (2521). *วิวัฒนาการความคิดเรื่องเสรีภาพและความรับผิดชอบในปรัชญาของซาทร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ บุญอาจ. (2560). *รูปแบบและความคิดหลักของเรื่องในภาพยนตร์ยอดเยี่ยม รางวัลออสการ์ พ.ศ. 2553-2559*. วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัญชลี ชัยวรพร. (2556). *ทฤษฎีและการวิจารณ์ภาพยนตร์เบื้องต้น*. นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- Yutasin Aramsri. (2016). *Concept of Suicide: Belief, Intention, and not Coercion?*. Khon Kaen: Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University.
- Sartre, Jean-Paul. (1997). *Being and Nothingness*. Translated by Hazel E. Barnes. London: Methuen & Co. Ltd.